

## CONCEPTVERSLAG VAN DE VERGADERING VAN DE COMMISSIE RUIMTE EN GROEN, GEHOUDEN OP 5 JANUARI 2004 IN HET PROVINCIEHUIS TE UTRECHT

### Aanwezig:

Dhr. P. Seldenrijk (CDA), wnd. voorzitter, mw.mr. J.G.J. Kamp (gedeputeerde), dhr.dr. J. Streng (gedeputeerde), dhr.drs. J.P.J. Lokker (gedeputeerde), dhr.dr. R. Bisschop (SGP), dhr.drs. W.J. Bos (PvdA), mw. drs. A.J. Dekker (D66), mw. P. Doornenbal-van der Vlist (CDA), dhr.drs. C. de Heer (Christen Unie), mw. A. Jonkers-Cornelisse (SP), mw.mr. M.N. Kallen-Morren (VVD), dhr. J.F.M. Kloppenborg (GL), mw. J.C. Kramer (PvdA), dhr. C.J. van Kranenburg (CU), dhr. G.M. Putters (LPF), dhr.mr. J.G.M. Reerink (PvdA), dhr.drs. T.G.P.M. Ruijs (CDA), dhr. J.L.N. Schreurs (PvdA), mw.drs. R.C.M. Stadhouders (CDA), dhr. S.D. Swane (VVD), dhr.drs. R. Vis (GL), dhr.drs. R.E. de Vries (D66) en dhr.ir. B.A. Witteman (SP);

Afwezig: mw. A.J.M. van Dongen (GL), dhr. M. van de Groep (CU) en dhr. B. de Vogel (VVD);

### Van ambtelijke zijde aanwezig:

Dhr. L.C.A.W. Graafhuis (adjunct-griffier), mw. B. Vet (commissiesecretaris) en mw. G. van Weerd (verslag).

---

## 1. Opening

De wnd. voorzitter, de heer Seldenrijk, opent de vergadering met een woord van welkom en wenst allen een goed nieuwjaar toe.

In deze vergadering zijn ook leden van de commissies IME, ZCW en W&M, alsmede meerdere sprekers, aanwezig.

## 2. Mededelingen

- De berichten van verhindering worden doorgenomen.
- De antwoorden op vragen over de EHS, komen tijdens de vergadering van 2 februari a.s. aan de orde. Deze antwoorden worden met de stukken voor die vergadering meegezonden.
- De heer Van Linge, wethouder van Nieuwegein en voorzitter van de RSP-stuurgroep van het BRU, heeft laten weten dat hij graag in contact wil komen met de woordvoerders van de provinciale fracties om eventuele verschillen tussen het RSP en het ontwerp-streekplan te kunnen toelichten. Besloten wordt de heer Van Linge voor een vergadering uit te nodigen voor het geven van een presentatie gevolgd door een gedachtewisseling.

De wnd.voorzitter deelt mede dat 4 woonbootbewoners uit Loenen in deze vergadering zullen spreken. Hij geeft de sprekers het woord.

Mevrouw H. van Herk licht het standpunt van de Stichting Woonark Klompweg Nigtevecht aan de hand van een notitie uitvoerig toe. Deze notitie wordt als bijlage 1 bij het verslag gevoegd en korthedshalve zij daarnaar verwezen.

De heer W. Gieske, woonschipeigenaar, laat het volgende weten.

Spreker woont sinds juni 2003 op de Klompweg te Nigtevecht in een nieuwgebouwde ark, op een "armoedige plek" aan de Vecht maar met een vrij en rustig uitzicht. Armoedig, omdat deze plek op geen enkele overheidskaart voorkomt als interessant. De ligplaats en de grond heeft hij in 2000 aangekocht en hij heeft daarvoor alle vergunningen gekregen die nodig waren. Hoewel niet bestemd,

werd hem door de gemeente verzekerd dat bestemmingsplannen in de maak zijn. Al in 1998 is het bestemmingsplan in voorontwerp. Door de provincie werd hem verzekerd dat de ligplaats als zodanig geen verandering te wachten stond. Het ging gewoon om de gebruikelijke ontheffing zoals die al sinds 1960 gegeven werd.

Op 19 november 2003 ontving spreker het Restauratieplan Vecht, gevolgd door een intimiderende brief van DWR. Het rapport is opgesteld door Arcadis, overigens onlangs door de Nma beboet wegens overtreding van de wet.

Na bestudering van het rapport blijkt dat spreker als een knelpunt wordt aangemerkt. Hij krijgt drie kruisjes achter zijn ligplaats, 1 van Belvedere, 1 van de provincie en 1 van DWR. Drie kruisjes betekent een knelpunt. Duidelijk is inmiddels dat alle verschillende overheidsafdelingen langs elkaar heen werken, met als gevolg chaos en tegenstrijdigheden. Hij illustreert een en ander aan de hand van zijn eigen situatie.

Het eerste kruisje heeft betrekking op Belvedere. Een duidelijk uitgangspunt ontbreekt, want van welke kant wordt de Vecht eigenlijk bekeken en genoten: vanaf de oever door wandelaars, fietsers, motorrijders, dagjesmensen en bewoners? Of vanaf het midden van de rivier vanaf polyesterboten met ronkende diesels, die elk half jaar met honderden in file af en aan varen. Spreker is van oordeel dat de pleziervaart voor meer overlast zorgt dan zijn boot, die hij als een verfraaiing beschouwt van een erg verwaarloosd smal oevertje.

Het tweede kruisje betreft de provincie. In december 2002 ontving hij een ontheffing voor een nieuw te bouwen ark, gevolgd door een tweede in januari 2003. Het verschil tussen beiden was een veranderde clause met betrekking tot natuur en landschap. In de eerste ontheffing bestonden er slechts bezwaren tegen de aanwezigheid van het woonschip, echter, in de tweede bracht dezelfde aanwezigheid ontoelaatbare schade aan landschap e.d., en dat in drie weken tijd. Op vragen van zijn kant, werden standaardantwoorden gegeven. De dienstdoende ambtenaar wees hem op het toegevoegde blad mededelingen, met name artikel 4. Spreker citeert: “ontheffing wordt slechts verleend indien voldoende waarborgen bestaan c.q. kunnen worden geschapen dat door de aanwezigheid van het woonschip geen ontoelaatbare aantasting te verwachten is van landschap, natuur, cultuurhistorische en archeologische waarden.”

Concreet betekent dit dat hij ontheffing krijgt ondanks zgn. ontoelaatbare schade; in de tweede helft, omdat er geen sprake is van ontoelaatbare schade. Een en ander is hem volstrekt onduidelijk. Twee maanden later wordt een van zijn burens ontheffing geweigerd. Waarom die plotseling veranderde clause? Was de provincie toen al voorbereidingen aan het treffen in het geheim, ondertussen de eigen ambtenaren zand in de ogen strooiend? Waarschijnlijk speelde dat knelpuntenplan al lang in de top van de provincie. Het kruisje heeft hij gekregen omdat hij niet bestemd was, en omdat hij niet bestemd is, wordt hij niet bestemd. Echter, reële alternatieve locaties worden niet geboden. Het resultaat is dat zijn woning en zijn bezit in waarde tot nul gereduceerd is want niemand wil het nog kopen. Ondertussen blijft de bank zijn hand ophouden.

Het derde kruisje heeft betrekking op DWR. Het Restauratieplan dateert van 4 april 2003 en ligt dus op het bureau bij DWR, mag men veronderstellen. Drie weken later, op 22 april 2003, krijgt hij van DWR een vergunning om zijn nieuwe schip aan te meren, met het bevel te baggeren, grond af te voeren en op te slaan. De kosten daarvan bedragen ca. € 15.000,-. Hij moet kennelijk als particulier een “postzegeltje” Vecht schoon maken. Het kruisje heeft hij om onduidelijke redenen gekregen. Zijn burens hebben dat kruisje namelijk niet. DWR weigert daarover uitsluitel te geven, maar het vermoeden bestaat dat het hier gaat om een waterinlaat naar de achterliggende weilanden, een pijpje van 10 cm. doorsnee dat voor € 1000,- verplaatst zou kunnen worden. De waterinlaat is zijn eigendom en hij heeft zich in het koopcontract verplicht tot het hebben, houden, onderhouden, herstellen en vernieuwen van de waterinlaat. Daar komt bij dat, omdat hij door de waterinlaat kennelijk een knelpunt is, zijn burens een aanvullend knelpunt zijn geworden. Een buitengewoon curieuze gang van zaken, echter, DWR weigert commentaar.

Spreker voelt zich “in de maling genomen en is verbijsterd en woedend” over de gang van zaken. Hij vraagt zich af wat in deze zijn rechten zijn. Hij heeft een advocaat in de arm genomen, omdat zijn vertrouwen in de overheid tot een minimum is gedaald. Toch spreekt hij deze commissie toe, in de hoop dat er in dit gebouw wellicht een afdeling, een commissie of een ambtenaar is, die de verantwoordelijkheid op zich durft te nemen om hem duidelijk te maken, onomwonden en onderbouwd met begrijpelijke argumenten, waar hij aan toe is.

De heer T. van Gent, lid van de Stichting Woonark Klompweg Nigtevecht, licht zijn standpunt aan de hand van een notitie toe. Deze notitie wordt bij het verslag van deze vergadering gevoegd (bijlage 2). Korthedshalve wordt daarnaar verwezen.

De heer G. Vlögel licht, mede namens diverse andere woonbootbewoners, zijn standpunt aan de hand van een notitie toe. Deze notitie wordt bij het verslag van deze vergadering gevoegd (bijlage 3). Korthedshalve wordt daarnaar verwezen.

De wnd. voorzitter geeft de commissieleden gelegenheid tot het stellen van vragen.

De heer Swane constateert dat de woonbootbewoners vele vragen hebben. Hij is benieuwd naar de antwoorden van de gedeputeerde. Hij noemt de kwestie een schoolvoorbeeld van langs elkaar werkende bestuursorganen. Duidelijk is, dat er met bewoners onvoldoende overleg heeft plaatsgevonden.

Hij verzoekt G.S. in de volgende vergadering een notitie aan deze commissie te doen toekomen, waarin wordt ingegaan op de belangrijkste punten die hier aan de orde zijn gesteld, b.v. over de wens om een coördinerende rol van de provincie, om te voorkomen dat overheden langs elkaar heen werken en over het advies van de PPC. Van belang is het dat er over deze kwestie helderheid komt en dat er met één mond wordt gesproken. Naar de bewoners dient behoorlijk te worden opgetreden.

Mevrouw Dekker dankt insprekers voor hun reacties. In oktober heeft deze commissie zich al over deze kwestie beraden. Het is zaak dat de knelpunten nu worden opgelost.

De heer Bisschop vraagt of de insprekers de huidige gang van zaken beschouwen als een koude saneringsoperatie.

De insprekers bevestigen dit beeld.

De heer Bisschop is van oordeel dat de provincie het niet kan verantwoorden om mee te werken aan een koude sanering. Hij stelt voor om in de volgende vergadering een soort raamovereenkomst met bewoners aan de orde te stellen waarin wordt vastgelegd dat een en ander zorgvuldig wordt afgehandeld, zonder dat er sprake is van een koude sanering.

De heer Bos spreekt van een “belabberde situatie” voor de bewoners. Hij memoreert dat mevrouw Kamp tijdens de vergadering van 27 oktober heeft toegezegd dat er een aanvullende notitie zou komen over de gang van zaken; de notitie zou op 2 februari a.s. in de commissievergadering worden besproken. Hij gaat ervan uit dat deze afspraak nog steeds staat.

Uit de stukken blijkt dat de gemeente Loenen al vanaf 1995 niet over een vastgesteld bestemmingsplan beschikt voor dit gebied. Z.i. is dit de oorzaak van alle problemen. Hij stelt voor om met name dat punt tijdens de vergadering van februari aan de orde te stellen.

Mevrouw Doornenbal laat weten dat haar fractie ter plaatse polshoogte is gaan nemen. De fractie is van de situatie “geschrokken”. Zij stelt voor de discussie over deze kwestie in de volgende vergadering te hervatten. Uitgangspunt dient te zijn: de vrijwillige medewerking van betrokkenen. Ook moet worden gesproken over eventuele schadeloosstelling van bewoners.

De wnd. voorzitter zet uiteen dat er op 12 januari a.s. door G.S. een hoorzitting te Loenen wordt georganiseerd over het ontwerp-bestemmingsplan.

De heer Kloppenburg kenschetst de gang van zaken als een “beschamende vertoning”. Hij begrijpt dat er voor bewoners een legale situatie bestond, maar dat zij door nalatigheid nu in het ongewisse blijven. Duidelijk moet worden of er sprake is van een legale situatie. Zo ja, dan mag een koude sanering niet plaatsvinden.

De heer Streng laat weten dat de procedure van de provinciale toetsing van gemeentelijke bestemmingsplannen onder zijn jurisdictie valt.

Mevrouw Kamp is verantwoordelijk voor alle andere elementen die samenhangen met het woonschepenbeleid.

De heer Streng memoreert dat er op 12 januari a.s. een hoorzitting in Loenen zal plaatsvinden. Het college van G.S. zal luisteren naar de opmerkingen van de insprekers en deze afwegen in de uiteindelijke standpuntbepaling, daar waar het gaat om het al dan niet onthouden van goedkeuring aan het bestemmingsplan.

Het CDA vraagt of G.S. een planschaderegeling bij de afweging willen betrekken.

De heer Streng verwijst terzake naar artikel 49 van de WRO. Een planschaderegeling is op dit moment niet aan de orde, zolang er geen sprake is van een bestemming.

De VVD-fractie meent dat een planschaderegeling nu nog niet aan de orde is, omdat de portefeuillehouder zojuist heeft toegezegd dat hij rekening wil houden met de opmerkingen van insprekers die tijdens de hoorzitting van 12 januari a.s. naar voren komen.

De heer Bisschop wil een “steekspel” over planschade voorkomen. Wanneer er in het verleden vergunningen zijn afgegeven, dan moeten deze de basis zijn voor de rechten van bewoners en de erkenning van ligplaatsen.

Mevrouw Kamp licht toe dat het hier om een complex dossier gaat. P.S. hebben in de vorige zittingsperiode een woonschepenbeleid vastgesteld dat een uitwerking kreeg in een woonschepennotitie. Terzake doen zich twee mogelijkheden voor:

- Verordening Natuur en Landschap
- de bestemmingsplannen van gemeenten. Deze laatste kwestie is nu voor de gemeente Loenen concreet aan de orde. De vraag is of het bestemmingsplan van Loenen al dan niet door de provincie wordt goedgekeurd.

Het college van G.S. moet uitvoering geven aan de woonschepennotitie. Twee weken geleden heeft zij een gesprek met bewoners gehad. Nadrukkelijk heeft zij gesteld dat er geen sprake mag zijn van een koude sanering, maar dat knelpunten moeten worden opgelost en dat er moet worden gezorgd voor deugdelijke alternatieven en een plek waar de woonbootbewoners terecht kunnen. Hard uitgangspunt is tevens dat een en ander op basis van vrijwilligheid moet worden gerealiseerd en dat schadeloosstelling bespreekbaar is.

Vooralsnog gaat zij ervan uit dat de provinciale financiën en de ligplaatsen voldoende armslag bieden om een oplossing voor de problemen te vinden. Zo niet, dan doet zich een probleem voor, dat zij aan deze commissie zal voorleggen. De vraag is dan aan de orde of er meer financiële middelen kunnen worden ingezet of dat het woonschepenbeleid moet worden aangepast.

Overigens zijn argumenten van woonbootbewoners en hun organisaties wel degelijk bij deze kwestie betrokken geweest. De aangekondigde maatregelen kunnen dan ook niet als een donderslag bij heldere

hemel worden ervaren. Los daarvan heeft zij wel degelijk begrip voor de ongerustheid van de insprekers.

Zij zegt wederom toe dat de leden van deze commissie van haar een aanvullende notitie zullen ontvangen hoe alles zich tot elkaar verhoudt. Echter, daarin kan zij nog niet aangeven waar men op uit zal komen. De uitvoering van het beleid ligt bij G.S., maar zover is het proces nog niet.

De heer Bos verzoekt om een integrale notitie, waarin de uitgangspunten rond het woonschepenbeleid en de bestemmingsplannen zijn verwerkt.

Mevrouw Kamp zegt dit toe.

De heer Swane vraagt of in de notitie tevens kan worden ingegaan op de coördinerende rol van de provincie en op de opmerkingen van insprekers, die tijdens deze vergadering naar voren zijn gekomen. Zo bleek hem tijdens de opmerking van mevrouw Kamp, dat overleg is gevoerd met bewoners en/of met woonschepenorganisaties, dat de insprekers van “neen” schudden.

Mevrouw Kamp zegt toe dat zij in de aanvullende notitie de procedure duidelijk zal schetsen en zal ingaan op de vraag of de communicatie tussen overheden beter kan worden afgestemd. Zij is daartoe zeker bereid en wil wel een poging wagen, echter, iedere overheidslaag heeft zijn eigen competentie en verantwoordelijkheid. Wel wil zij proberen zaken bij elkaar te brengen.

Mevrouw Dekker is verheugd over de mededeling van de gedeputeerde dat er geen koude sanering zal plaatsvinden en dat maatregelen op basis van vrijwilligheid zullen worden uitgevoerd. Zij blijft erbij dat de werkelijke knelpunten voortkomen uit het bestemmingsplan van de gemeente Loenen. Het belangrijkste punt is de vraag van de eigenaren om hun woonbootplekken te bestemmen. Dat moet worden gerealiseerd en vervolgens kan verder worden gewerkt aan het doel van de provincie om het gebied nabij de Vecht te verbeteren. Graag geeft zij deze oplossingsrichting mee aan het college van G.S.

Mevrouw Kamp memoreert dat G.S. eerst de inbreng van insprekers tijdens de komende hoorzitting in de besluitvorming willen meewegen. Op voorhand geeft zij aan dat het niet de bedoeling is dat rechten van bewoners nog sterker worden opgebouwd; dat kan het geval zijn wanneer een niet bestemd woonschip alsnog wordt bestemd. Los daarvan is het zaak dat geen afbreuk wordt gedaan aan de rechten van bewoners.

De heer Swane wijst er nogmaals op dat de gemeente Loenen al lange tijd in gebreke is gebleven, omdat men jarenlang niet over een bestemmingplan beschikte.

De wnd. voorzitter rondt de discussie over dit punt af.

### **3. Verslag van 24 november 2003**

Het verslag van deze vergadering wordt, met inachtneming van de wijzigingsvoorstellen, vastgesteld. T.z.t. zal de lijst met toezeggingen naar deze commissie worden gezonden.

De wnd. voorzitter memoreert dat nog niet alle fracties thema's voor de brainstormsessie hebben aangeleverd. Hij verzoekt alle fracties met klem dienaangaande alsnog te reageren.

### **4. Ingekomen stukken**

#### **a. *Brief van dhr. J. Streng inzake VOF De Roos***

De heer Streng laat weten dat de laatste zin van de 3<sup>e</sup> alinea moet komen te vervallen. Daar wordt nl. ten onrechte gesuggereerd dat een alternatieve locatie zonder nadere motivering door het gemeentebestuur als onbespreekbaar wordt geacht. Dat bericht is niet juist.

Volgende week zal er een overleg plaatsvinden waarvoor de wethouder en de heer Z.W. Rozendaal, exploitant, worden uitgenodigd. Nagegaan zal worden welke mogelijkheden er zijn om het probleem op te lossen.

Mevrouw Stadhouders vindt het positief dat de provincie zich inzet om een oplossing voor het probleem te vinden. Graag hoort zij de resultaten van het overleg. De heer De Vries sluit zich hierbij aan.

De heer Schreurs dankt de heer Streng voor zijn toelichting. Hij vraagt hoe G.S. omgaat met de overige tientallen LPG-stations in de provincie in het licht van de nieuwe regelgeving c.q. hoe die knelpunten worden opgepakt. Hij kan zich voorstellen dat de problemen dienaangaande eerst in kaart worden gebracht.

Opnieuw blijkt dat Loenen een probleem heeft met een bestemmingsplan. Hij vraagt of er een verschil is tussen het ontwerp-bestemmingsplan en het bestemmingsplan dat ter kennis van deze commissie is gebracht.

De heer Putters vraagt welke overwegingen er nog zijn om met de ondernemer tot een accordé te komen. Concreet doelt hij op de locatie Loenersloot: is dat wel een reële optie? Spreker stelt dat die optie, zonder financiële steun, niet haalbaar is.

Spreker verwijst voorts naar de vergadering van 24 november jl. waar de heer Streng heeft toegezegd bepaalde vragen alsnog te zullen beantwoorden. Hij is nog steeds in afwachting van de antwoorden.

De heer Streng zet uiteen dat een gemeenteraad een ontwerp-bestemmingsplan mede op grond van inspraakreacties uiteindelijk zal vaststellen. Dat betekent dan ook dat een ontwerp-bestemmingsplan en een vastgesteld bestemmingsplan enigszins van elkaar kunnen verschillen. G.S. hebben de taak om de vastgestelde bestemmingsplannen te toetsen, mede op grond van de adviezen van de PPC. Het bewuste LPG station komt niet voor in het ontwerp-bestemmingsplan, maar wel in het vastgestelde bestemmingsplan.

In de provincie Utrecht zijn 65 verkooppunten van benzine en gas, die mogelijk veiligheids- en milieuproblemen teweeg brengen. De ruimtelijke betekenis van die stations is nog niet bekend. Een en ander zal worden geïnventariseerd.

Spreker geeft aan dat hij niet vooruit wil lopen op vragen over financiële steun, zolang nog niet duidelijk is wat de oplossing inhoudt.

De heer Putters heeft met zijn vraag willen aangeven dat het plan Loenersloot informeel is besproken en dat daar zeker nadelen aan kleven. Wanneer het plan moet worden uitgevoerd, dan is financiële steun onontbeerlijk, zo niet, dan is het plan niet haalbaar.

- b. Brief van de Utrechtse Natuur en Milieuorganisaties  
Er wordt een brief verzonden over de inspraakprocedure streekplan.
- c. Brief van de Federatie Natuur en Milieu Utrecht  
Er wordt een brief verzonden over de inspraakprocedure streekplan.
- d. Brief van bewoners Everdingen-Oost: wordt voor kennisgeving aangenomen.
- e. Brieven aan de Landinrichtingscommissie Utrecht-West:  
Deze worden voor kennisgeving aangenomen. Mevrouw Jonkers tekent hierbij wel aan dat deze stukken te laat naar de commissie zijn gezonden.

## **5. Rondvraag**

De heer Van Kranenburg memoreert dat hij nog steeds in afwachting is van een overzicht van hoogspanningsleidingen in de nabijheid van woonwijken in de provincie Utrecht. De heer Reerink sluit zich hierbij aan. De heer Streng zegt toe dat dit overzicht voor de volgende vergadering zal worden geagendeerd.

De heer Reerink had begrepen dat in deze vergadering zou worden teruggekomen op de zendmasten, echter, dit punt is niet geagendeerd. De heer Streng meldt dat er nog deze week een overleg volgt teneinde zaken definitief te kunnen afwikkelen. Afgesproken wordt dat hij de commissie binnenkort volledig zal informeren over de eindconclusies van het overleg.

Voorts vraagt de heer Reerink wanneer hij het stroomschema streekplan/strategische nota's kan verwachten. Graag wil hij weten wanneer deze commissie zich over de EHS gaat buigen.

De wnd. voorzitter antwoordt dat de EHS wordt geagendeerd voor de vergadering van 2 februari a.s.

Graag wil de heer Reerink een overzicht van de inhoudelijke verschillen tussen het ontwerp-streekplan en het concept-streekplan dat destijds aan deze commissie is voorgelegd. Tijdens een discussie over dat onderwerp is hem gebleken dat de commissie kennelijk niet over het meest recente exemplaar beschikt. De heer Streng zegt toe dat de verschillen in beeld zullen worden gebracht.

De SP vraagt wanneer de 30% motie wordt behandeld. Overigens zijn de vragen van de PvdA over dit onderwerp nog steeds niet beantwoord. Herhaaldelijk is al gevraagd om behandeling van dit onderwerp.

De wnd. voorzitter antwoordt dat de 30% motie zal worden geagendeerd voor de vergadering van 2 februari a.s.

Op een vraag van de SP, bevestigt de wnd. voorzitter dat agendapunt 8, antwoord op de brief van dhr. Jansen vestiging XL supermarkt, naar de volgende vergadering wordt verschoven, o.a. omdat vragen van de SP nog niet zijn beantwoord.

Mevrouw Jonkers vraagt of voortaan tijdig naar vraagstellers kan worden gecommuniceerd wanneer een agendapunt wordt verschoven; vraagstellers blijven anders steeds in afwachting van de beantwoording van hun vragen.

De wnd. voorzitter zegt dit toe.

## ***TER BESPREKING***

### ***Portefeuille mw.mr. J.G.J. Kamp***

## **6. Nieuw Wonen**

De wnd. voorzitter deelt mede dat mevrouw R. Westerlaken, wethouder zorg en welzijn van de gemeente Veenendaal, tezamen met de heer P. Koning, directielid van het Ontwikkelingsbedrijf Veenendaal-oost (OVO) wil inspreken over levensloopbestendig bouwen.

Mevrouw Westerlaken licht het standpunt terzake van de gemeente Veenendaal aan de hand van sheets uitvoerig toe. De sheets zijn in het bezit van de commissieleden en korthedshalve wordt daarnaar verwezen. Ook verwijst zij naar de notitie d.d. 21 oktober jl, gericht aan o.a. de commissie R&G, waarin aandacht wordt gevraagd voor de nieuwbouwwijk Veenendaal-oost.

Mevrouw Westerlaken meldt o.a. het volgende:

- De nieuwbouwwijk Veenendaal-oost krijgt een omvang van 3500 woningen. Gewerkt wordt aan een inrichtings-MER.
- De gemeente Veenendaal is bereid en in staat om zowel bestuurlijke als ambtelijke inzet te realiseren.

- De participerende corporaties willen graag aan het project meewerken. Daar is ook ervaring met alternatieve woonvormen.
- De zorg- en welzijnaanbieders zijn enthousiast over het project levensloop bestendig wonen.
- De gemeente Veenendaal wil graag de uitdaging samen met de provincie aangaan.

De heer Bos verwijst naar de brief van G.S. d.d. 30 oktober jl. waarin verslag van het proces Nieuw Wonen wordt gedaan, met name voor wat betreft de afwijzing van de wijk Veenendaal-Oost voor het project Nieuw Wonen. Op grond van de zojuist gehouden presentatie constateert hij een omslag in het denken van de gemeente Veenendaal. In eerste instantie was de gemeente erg terughoudend, terwijl men nu voluit aan dit project wil meewerken. Hij vraagt de wethouder wat de gemeente heeft bewogen om nu wél actief en enthousiast aan dit project mee te werken.

Mevrouw Westerlaken zet uiteen dat de gemeente begin januari 2003 de vraag kreeg om te participeren in het project Nieuw Wonen. De gemeente stond op dat moment aan het begin van de ontwikkeling van twee nieuwe wijken en het Ontwikkelingsbedrijf Veenendaal-Oost moest zelfs nog worden opgericht. Op dat moment was het gemeentelijk apparaat niet geëquipeerd om “ja” te zeggen tegen het voorstel van de provincie Utrecht. Vervolgens is de gemeente gaan werken aan de invulling van levensloopbestendig bouwen. Vervolgens bleek er sprake te zijn van “ruis op de lijn” tussen provincie en gemeente voor wat betreft de verwachtingen over en weer. De gemeente Veenendaal had nog geen concreet plan beschikbaar, terwijl de provincie van oordeel was dat er een duidelijk plan zou worden gepresenteerd. Een en ander komt voort uit de ontwikkelingsfase, waarmee de gemeente Veenendaal in het begin mee te maken had.

Mevrouw Stadhouders vraagt of de geconstateerde ruis op de lijn over dit project tussen provincie en gemeente voortkwam uit communicatiestoornissen of dat dit betrekking had op inhoudelijke punten waarover verschil van mening bestond.

Graag wil zij weten wat de meerwaarde is voor de gemeente Veenendaal, wanneer de provincie kiest voor de wijk Veenendaal-oost in het kader van het project Nieuw Wonen. Wat gaat er gebeuren wanneer de provincie afwijzend blijft ten opzichte van genoemde wijk?

Mevrouw Westerlaken antwoordt dat het h.i. ging om een communicatief misverstand, ontstaan tijdens de startfase van het proces. Zij is nu in deze vergadering aanwezig om aan te tonen dat de gemeente “er voor wil gaan”, mede gezien in het licht van de zorgontwikkelingen op termijn.

De gemeente Veenendaal heeft zich gecommitteerd aan levensloopbestendig bouwen, echter, grote behoefte is er aan de expertise en de regierol van de provincie Utrecht. De inbreng van de provincie zal bijdragen aan een kwalitatief beter bouwplan.

Mevrouw Dekker vraagt of de gemeente toch het levensloopbestendig bouwen wil realiseren, wanneer de provinciale bijdrage niet doorgaat. Graag wil zij weten hoe hoog het bedrag van de provincie zal zijn, als bijdrage aan de twee projecten in het kader van Nieuw Wonen.

Voorts begrijpt zij uit de argumentatie van G.S. dat het criterium inzake de omvang van een wijk de selectie van een nieuwe wijk heeft belemmerd. Het lijkt haar verstandig om dat criterium aan te passen.

Spreekster staat op het standpunt dat de bijdrage van de provincie voor wat betreft deskundigheidsbevordering, het ondersteunen en faciliteren van een gemeente juist voor de kleinere gemeenten van groot belang kan zijn. Zij vraagt daarvoor aandacht.

De heer Kloppenborg verwijst naar de brief van G.S. van 30 oktober jl. waarin o.a. wordt aangegeven dat de opzet van de wijk Veenendaal-Oost niet spoort met de opzet die de provincie voor ogen heeft. Hij vraagt dienaangaande om een reactie van de gemeente Veenendaal.

Graag verneemt hij of toekomstige bewoners worden betrokken bij de klankbordgroep.



Mevrouw Westerlaken antwoordt dat de provincie in het kader van Nieuw Wonen opdrachten kan verstrekken aan een procesmanager en een ontwerper, waardoor de kwaliteit van de nieuwe wijk zal verbeteren. Uiteraard is een stimuleringsbijdrage van de provincie voor de inrichting van de wijk welkom. Een geldelijke bijdrage van de provincie is een belangrijke stimulans om de kwaliteit van het project te verhogen.

Ook zij is verbaasd over de uitlating van G.S. dat het project niet zou sporen met de inzichten dienaangaande van de provincie. De gemeente Veenendaal vindt dat de inzichten wel degelijk sporen. Zij bevestigt voorts dat toekomstige bewoners in de klankbordgroep zullen gaan participeren.

Mevrouw Kallen wil graag weten welke werkelijke verandering er nu is aangebracht in de opzet van de wijk Veenendaal-oost.

Mevrouw Westerlaken heeft de indruk dat er toch sprake is van een misverstand. De gemeente heeft in maart geen plannen aan G.S. voorgelegd. Het ging toen om een informele bijeenkomst. De gedeputeerde was er wél van uitgegaan dat de gemeente een plan zou hebben, echter, daarvan was in dat stadium nog geen sprake. Wel heeft de gemeente in de maanden februari en maart zijn gedachten laten gaan over levensloopbestendig wonen. Vervolgens werd er een plan ontwikkeld dat in oktober naar de provincie is uitgegaan.

Concreet houdt dit in dat de visie van de gemeente Veenendaal ten aanzien van de planopzet niet is gewijzigd.

Mevrouw Stadhouders stelt de volgende vragen:

- Spoorde de opzet van het plan al dan niet met de provinciale uitgangspunten?
- Is er in dit stadium nog wel vrijheid van afweging?
- Zowel provincie als gemeente zijn voorstander van levensloopbestendig bouwen. Voor de problemen moet h.i. toch een oplossing te vinden zijn.

De heer Bisschop memoreert dat de Agenda 2010 kaderstellend is geweest. Concreet is afgesproken dat er voor het project Nieuw Wonen een nieuwe én een bestaande wijk zouden worden gekozen. Spreker is van mening dat G.S. niet zonder nader overleg kunnen kiezen voor een tweede bestaande wijk. Om strategische redenen is het van belang dat er ook voor een nieuwe wijk wordt gekozen. Die mogelijkheid doet zich nu concreet in Veenendaal voor, ook al sluit de visie van de provincie wellicht niet geheel naadloos aan op het project.

Hij pleit ervoor dat provincie en gemeente beiden deskundigheid en financiën inbrengen om een goed proces te volbrengen en ervaring op te doen met de nieuwe inzichten voor wat betreft levensloopbestendig bouwen.

De heer Bos benadrukt eveneens dat het besluit van P.S. over het project Nieuw Wonen, nl. dat er een nieuwe en een bestaande wijk zouden worden gekozen, nog steeds op tafel ligt. G.S. willen nu anders besluiten, echter, P.S. hebben dat nog niet overgenomen.

Gebleken is dat Veenendaal nu graag wil meewerken aan het project. Hij verzoekt G.S. het gesprek met Veenendaal te hervatten, alvorens er een andere wijk wordt geselecteerd in het kader van Nieuw Wonen.

De heer Witteman sluit zich aan bij de woorden van de heer Bisschop. Ook hij wil Veenendaal een nieuwe kans geven; het plan van Veenendaal moet op zijn merites worden beoordeeld. Het is van groot belang dat er in een nieuwe wijk ervaring wordt opgedaan met levensloopbestendig wonen.

De heer Van Kranenburg laat eveneens weten te hechten aan het desbetreffende besluit van P.S. om een nieuwe en een bestaande wijk te selecteren voor het project Nieuw Wonen. Het ziet ernaar dat de

inschrijvingsprocedure voor een nieuwe wijk is mislukt. G.S. willen nu kiezen voor een tweede bestaande wijk, maar wijken daarmee af van het besluit van P.S.

Zijn voorstel is om een nieuwe inschrijvingsprocedure voor een nieuwbouwwijk op te zetten. Pas wanneer dat mislukt, dan kan met P.S. worden nagegaan of de besluitvorming terzake moet worden herzien.

De heer Kloppenborg memoreert dat P.S. in het kader van Agenda 2010 ook hebben uitgesproken een presterende provincie te willen zijn; ook wil de provincie coöperatief met andere partners nieuwe plannen gaan ontwikkelen. Hij heeft de indruk dat de provincie dit project zo niet heeft opgepakt. Hij noemt de gang van zaken zelfs een “blamage voor de provincie”, temeer daar de gemeente er blijk van geeft graag mee te werken aan het project Nieuw Wonen. Hij vindt het verbazend dat de nieuwbouwwijk van Veenendaal voor het project is afgewezen en dat G.S. nu een keuze voor Maarssen verdedigen. Hij vindt dit niet acceptabel.

Mevrouw Kamp laat weten dat de presentatie van de gemeente Veenendaal voor haar geheel nieuw was. Wel levert een vergelijking tussen het rapport en de presentatie van de gemeente Veenendaal de nodige vragen op. Zij citeert uit het rapport, waaruit o.a. naar voren komt dat de voorzieningen al zijn vastgelegd. Zij heeft de indruk dat Veenendaal vooral geïnteresseerd is in een provinciale subsidie, echter, dat is voor een provincie, die wil presteren, niet de bedoeling. Het is juist de bedoeling dat de provincie ook gaat optreden als procesmanager. De provincie wil niet met een al ingevuld plan geconfronteerd worden, juist omdat het concept levensloopbestendig bouwen in gezamenlijkheid moet worden ingevuld. Kennelijk heeft de gemeente Veenendaal de intentie van de provincie niet begrepen. Zij is van oordeel dat de problemen niet door communicatiestoornissen, maar door inhoudelijke verschillen worden veroorzaakt.

Nadrukkelijk stelt zij dat de gemeente Veenendaal bij herhaling de kans is geboden om te reageren in het kader van het project Nieuw Wonen. De provincie heeft destijds zelf het initiatief genomen om Veenendaal te benaderen, wetende dat er een nieuwe wijk zou worden gebouwd. In eerste instantie was er bij de gemeente grote aarzeling en zaten de beide wethouders niet op één lijn. Meerdere malen heeft de provincie het initiatief genomen om weer contact op te nemen met Veenendaal, omdat er niet werd gereageerd.

In de rapportage van Veenendaal wordt aangegeven dat het planproces reeds van start is gegaan, echter, de provincie moet daar wel bij worden betrokken. Nogmaals laat zij weten dat de zojuist gehouden presentatie haar instemming heeft, echter, over het rapport heeft zij grote twijfels en bedenkingen.

De provincie moet ervan overtuigd zijn dat deze pilot de juiste is. Nog steeds staat ze op het standpunt dat juist een grotere nieuwbouwwijk waardevol is voor het project Nieuw Wonen, juist vanwege het grootschalige voorzieningenniveau van de wijk.

Graag had ze gehad dat het met de gemeente Veenendaal anders was gegaan. Nu kan zij niet volmondig zeggen dat het met de gemeente Veenendaal wel zal lukken.

De heer Bos realiseert zich dat er sprake geweest is van een “valse start”, echter, hij vindt het niet opportuun om er verder bij stil te staan aan welke partij dat gelegen heeft. Duidelijk is dat de gemeente Veenendaal pas later naar de plannen van de provincie toegroeide. Hij zou het betreuren wanneer P.S. het besluit van G.S. om te kiezen voor een 2<sup>e</sup> bestaande wijk zouden overnemen, juist nu Veenendaal zeer gemotiveerd is om het gesprek weer aan te gaan.

Mevrouw Stadhouders sluit zich hierbij aan. Zij hoopt dat beide partijen de wil hebben om het gesprek te hervatten.

Mevrouw Kamp laat nogmaals weten dat zij een duidelijke discrepantie signaleert tussen het rapport dat DHV in opdracht van de gemeente heeft gemaakt en de presentatie die heden is gegeven.

De SP wil de gemeente Veenendaal alsnog een kans geven.

De heer Bisschop vindt het belangrijk dat er wordt gekozen voor een bestaande en een nieuwe wijk, juist om dat daarmee brede ervaring in het kader van levensloopbestendig bouwen kan worden opgedaan. Hij sluit zich aan bij de woorden van de heer Bos.

Mevrouw Kamp laat het volgende weten.

Het is nooit de bedoeling van G.S. geweest dat er door de gemeente Veenendaal al in een vroeg stadium een plan zou worden ontwikkeld.

Voor de hoogte van de provinciale subsidie is geen concreet bedrag genoemd. Wel zijn er gedachten dat het kan gaan om een bedrag van € 4 miljoen, echter, dat moet uiteindelijk door P.S. worden besloten. Tegenover dat bedrag moet dan ook wel een behoorlijke prestatie worden geleverd.

De verbazing van de gemeente Veenendaal over de houding van de provincie bevreemdt haar. Terzake verwijst zij naar een folder die voor gemeenten is ontwikkeld waarin duidelijk wordt aangegeven dat er op 12 februari 2003 een 1<sup>e</sup> selectie zou plaatsvinden. Ook wordt in de folder een uitvoerige procesbeschrijving gegeven en wordt beschreven wat er terzake van gemeenten wordt verwacht. Nadrukkelijk stelt zij dat daarover geen misverstand kan bestaan.

Voorts geeft zij aan dat de provincie ook expertise en subsidiemogelijkheden beschikbaar stelt voor kleinere gemeenten. Deze gemeenten kunnen gebruik maken van de regeling Wel Thuis. De provincie kan dan subsidie en coaching bieden tot een bedrag van maximaal € 50.000,-.

Zij is bereid het verleden rond het proces met de gemeente Veenendaal af te sluiten, maar het probleem blijft dat de schriftelijke stukken van de gemeente niet sporen met de zojuist gehouden presentatie van de wethouder. Zij blijft aarzelend over de vraag of dit project wel tot goede resultaten zal leiden.

De heer Van Kranenburg vraagt of de gedeputeerde het aanbestedingstraject Nieuw Wonen als mislukt beschouwt. Mevrouw Kamp bevestigt dit. De gang van zaken rond Veenendaal noemt zij een gepasseerd station. Echter, wanneer de commissie haar dat vraagt, dan is zij bereid het gesprek met Veenendaal te hervatten, echter, aarzelingen blijft zij houden.

De heer Van Kranenburg memoreert dat P.S. niet zijn gekend in het voornemen van G.S. om een tweede bestaande wijk te selecteren.

Mevrouw Kamp onderkent dit eveneens, echter, een concreet besluit is nog niet door G.S. uitgevoerd. Deze commissie wordt nog op tijd “zij het op het nippertje”, over deze kwestie geïnformeerd.

De heer Van Kranenburg stelt voor om een nieuwe inschrijvingsronde voor nieuwbouwwijken voor gemeenten te houden. Wanneer dat geen resultaten oplevert, dan kan opnieuw worden bezien of de besluitvorming moet worden aangepast.

Mevrouw Kamp kan zich “wel iets bij dit voorstel voorstellen”.

Overigens is het college van G.S. van oordeel dat de op voorhand geselecteerde twee wijken te Utrecht en te Maarssen twee verschillende uitgangspunten bevatten: de woningbouw te Maarssen kan vanuit de verzorgingskant worden gezien, terwijl de wijk Ondiep met name herstructurerings-elementen bevat. Beide wijken kunnen worden gebruikt om ervaring op te doen met provinciale projecten.

Overigens sluit zij een nieuwe inschrijvingsronde voor nieuwbouwwijken in de komende periode niet uit.

Mevrouw Dekker sluit zich aan bij het voorstel van de heer Van Kranenburg. Nogmaals stelt zij voor om het getalscriterium voor de selectie van wijken aan te passen. Juist met wijken rond de 800 woningen is er een ruime keuze voorhanden.

De heer Kloppenborg memoreert dat de criteria door P.S. zijn vastgesteld. Hij blijft erbij dat vooralsnog van een nieuwbouwlocatie moet worden uitgegaan en dat de gedeputeerde het overleg met de gemeente Veenendaal dient te hervatten.

Mevrouw Kallen steunt het voorstel van de heer Van Kranenburg, om opnieuw een inschrijvingsronde te starten voor de selectie van een nieuwbouwwijk. Overigens kan zij zich voorstellen dat P.S. zich opnieuw gaan buigen over de criteria, wanneer opnieuw zou blijken dat de criteria de selectie van wijken belemmeren.

Mevrouw Stadhouders stelt het volgende voor:

- Eerst dient de gedeputeerde het gesprek met de gemeente Veenendaal te hervatten, teneinde serieus na te gaan of partijen het inhoudelijk met elkaar eens kunnen worden.
- Wanneer dat niet lukt, dan kan deze commissie bezien of er wellicht andere criteria voor de selectie van wijken kunnen worden opgesteld c.q. bestaande criteria moeten worden aangepast.

De heer Bos steunt dit voorstel

Overigens gaat hij er wel van uit dat de gemeente Veenendaal de rapportage van oktober 2003 ter discussie stelt. Naar voren is gekomen dat de gedeputeerde zich kan vinden in de presentatie maar niet in de rapportage. Het vertrekpunt van het gesprek moet dan ook de zojuist gehouden presentatie zijn.

De wnd. voorzitter rondt de discussie over dit punt af.

Hij constateert dat de gedeputeerde opnieuw in gesprek zal gaan met de gemeente Veenendaal. Deze commissie zal een rapportage ontvangen van de resultaten van dat overleg.

Wanneer het overleg niet tot een oplossing heeft geleid, dan heeft deze commissie het voornemen om zich over de eventuele aanpassing van selectiecriteria te gaan beraden.

## **7. Remmerden; de heer H. van Staveren van de Vereniging i.o. Elst/Rhenen Veilig en Groen zal inspreken**

De wnd. voorzitter memoreert dat ook de commissie IME voor dit agendapunt is uitgenodigd.

De heer Van Staveren licht aan de hand van een notitie, die als bijlage 4 bij dit verslag zal worden gevoegd, het standpunt toe van de Vereniging i.o. Elst/Rhenen Veilig en Groen inzake de uitbreiding van het bedrijventerrein Remmerden en de vestiging van een bouwmarkt op Remmerden. Korthedshalve zij naar de bijlage verwezen.

Op een vraag van de heer Schreurs, antwoordt de heer Van Staveren dat hij de beoogde uitbreiding met 5 ha. van het bedrijventerrein niet als restcapaciteit beschouwt, omdat de definitie van restcapaciteit niet voldoet en er geen sprake is van een concrete beleidsbeslissing.

De heer Schreurs vraagt of er wel onderzoek naar alternatieve locaties is gedaan, in een breder verband dan alleen rondom Rhenen. Graag wil hij weten waarom wordt gekozen voor de vestiging van een bouwmarkt; heeft men wel gekeken naar de lokale behoefte?

De heer Ruijs wil graag feitelijke informatie vernemen over de vraag of er al dan niet sprake is van een concrete beleidsbeslissing. Ook hij vraagt of wel voldoende is nagegaan of er alternatieven in de omgeving beschikbaar zijn. Graag hoort hij een toelichting op de mogelijkheden inzake verbreding van de A12.

De heer Witteman memoreert dat er plannen voor de Nederrijn worden ontwikkeld; de Nederrijn is bij Remmerden erg smal. Wanneer uitbreiding van Remmerden achterwege blijft, dan kan er een natte verbinding tot stand worden gebracht.

Dit is z.i. een extra argument om het bedrijventerrein Remmerden niet uit te breiden.

De heer Kloppenborg vindt dat met de gang van zaken rond Remmerden steeds duidelijker wordt dat een voornemen tot uitbreiding van een bedrijventerrein vooral in regionaal verband moet worden opgelost. Het is zijn fractie niet duidelijk waarom er 5 ha. extra moet worden ingezet, temeer daar dit verkeersproblemen teweeg zal brengen.

De heer De Vries vraagt of de verklaring van geen bezwaar inmiddels is verlopen. Voorts verwijst hij naar het PPC-advies van 18 april jl. waarin o.a. naar voren komt dat vestiging van perifere detailhandel niet wenselijk is omdat dit teveel ruimtebeslag geeft en extra mobiliteit. Hij vraagt hoe dit zich verhoudt tot het standpunt van het college van G.S. Een en ander lijkt hem met elkaar in tegenspraak te zijn.

Hij heeft begrepen dat de provincie met het oog op de N225 een goede verkeersafwikkeling als voorwaarde heeft gesteld voor de uitbreiding met 5 ha. alsmede de vestiging van een bouwmarkt. Zijn vraag is of de gemeente aan die voorwaarden heeft voldaan.

Mevrouw Kallen wil de uitspraak van de heer De Vries over het PPC-advies wat nuanceren. Het gaat hier primair om de vraagstelling aan de PPC en niet zozeer om het concreet advies.

De heer Streng memoreert dat het terzake het bedrijventerrein Remmerden gaat om een reeds bestaand en vastgesteld streekplan. Nu is er een nieuw streekplan in voorbereiding. Op grond van het huidige streekplan, heeft de gemeente de mogelijkheid om lokale bedrijfsverplaatsingen te realiseren. Ook hij realiseert zich dat dit traag verloopt.

De interpretatie van de restcapaciteit, zoals door inspreker naar worden werd gebracht, is anders dan die van de provincie. Onderzoek naar alternatieve locaties is primair een zaak van de gemeente. Een bouwmarkt mag zich daar vestigen, omdat deze categorie detailhandel niet in het centrum, maar altijd in een perifeer bedrijventerrein moet worden ondergebracht. Hij verwacht niet dat dit aantrekkende verkeersbewegingen tot gevolg zal hebben.

Inspreker heeft aangegeven dat er geen sprake is van een concrete beleidsbeslissing. Spreker verwijst naar de brief van de provincie d.d. 7 september jl. waarin de mogelijkheden, om van het inspraakrecht gebruik te maken, worden genoemd.

Aarzeling is er over uitbreiding van de A12. Op termijn wordt verwacht dat verbreding van de A12 tot gevolg kan hebben dat het verkeer op de Straatweg zal gaan afnemen.

Voorts geeft spreker aan dat de SP pleit voor een variant die nu nog niet tot de mogelijkheden behoort. Voorts werd gesuggereerd om de zaak nu nog terug te draaien. Hij vindt dat niet haalbaar, gezien de huidige fase van het proces. De algemene verklaring van geen bezwaar is inderdaad verlopen.

Voorts bevestigt hij dat de gemeente heeft voldaan aan de eisen van de provincie, voor wat betreft de verkeersafwikkeling. Een en ander is in goed overleg tot stand gekomen tussen provincie en gemeente.

De heer Schreurs is van oordeel dat er ten aanzien van de voorgenomen uitbreiding van het bedrijventerrein, meer belangen in het geding zijn dan alleen het economisch belang van Rhenen. Ook in dit opzicht is een coördinerende rol van de provincie van belang. Zo dient de provincie na te gaan of er ook in de regio, en niet alleen bij Rhenen, alternatieven in beeld zijn.

De heer Witteman vraagt of er een serieuze gegadigde is voor de bouwmarkt.

De heer Bisschop is van oordeel dat ook de provincie verantwoordelijkheid draagt voor werkgelegenheid en sociale cohesie in kernen. De provincie moet gemeenten gelegenheid bieden om de lokale werkgelegenheid te bevorderen. Spreker heeft begrip voor de bezwaren, maar kan toch wel met de optie, zoals door G.S. aangeduid, leven.

De heer Van Kranenburg is van oordeel dat er bij Remmerden eigenlijk geen industrieterrein had mogen komen, echter, het ligt er nu wel. Hij vindt het een erg lelijk terrein in een fraai gebied. Dit kan helaas niet meer worden veranderd.

De heer Kloppenborg is van oordeel dat de provincie wel degelijk kan bevorderen dat “die lelijkheid” niet verder uitbreidt.

De heer De Vries meent dat er nu een nieuwe situatie is ontstaan, aangezien de algemene verklaring van geen bezwaar inmiddels is verlopen. Hij vraagt of het convenant, dat tussen provincie en gemeente is afgesloten, wellicht toch leidend is. Graag wil hij weten of er een nieuwe verklaring van geen bezwaar wordt afgegeven.

De heer Streng antwoordt dat de gemeente moet kunnen aantonen dat er reden is om een nieuwe verklaring af te geven. Dat verzoek moet opnieuw worden onderbouwd.

Op de vraag van de heer De Vries, antwoordt de heer Streng dat de provincie de vrijheid heeft om geen verklaring af te geven. Hij is niet op de hoogte van het bestaan van een convenant. Hij zegt de heer De Vries toe dat hij daar later op zal terugkomen.

Vragen zijn gesteld over de coördinerende rol van de provincie. Spreker benadrukt dat het huidige streekplan voorwaarden stelt aan de uitbreiding van Remmerden. De gemeente moet aan die voorwaarden voldoen. Een en ander zal door de provincie Utrecht worden getoetst. Wanneer de gemeente aan die voorwaarden voldoet, dan zal de provincie het verzoek moeten honoreren. Hij bevestigt dat er concreet een bouwmarkt in beeld is die zich in Remmerden wil gaan vestigen. Overigens zal de bouwmarkt niet worden gevestigd op het uitbreidingsterrein met een omvang van 5 ha, maar op het huidige vigerende bedrijventerrein.

De heer De Vries wijst erop dat omzetting van een industriële bestemming in een detailhandelbestemming wel degelijk om een verklaring van geen bezwaar vraagt.

## **8. Antwoord op de brief van dhr. Jansen over de vestiging van een XL-supermarkt**

Dit agendapunt wordt verschoven naar de vergadering van 2 februari a.s.

*Portefeuille dhr.drs. J.P.J. Lokker*

## **9. Evaluatie subsidie Het Utrechts Landschap**

De heer Reerink laat weten dat zijn fractie van oordeel is dat het HUL, één van de subsidieontvangers van de provincie Utrecht, goed functioneert. Op pag. 7 wordt gemeld dat er over bepaalde taken nadere afspraken moeten worden gemaakt. Spreker gaat ervan uit dat dit geen nieuwe financiële verplichtingen oplevert, maar past in de huidige financiële kaders.

De heer Ruijs citeert uit voorliggende notitie het volgende “Het meest in het oog lopend is het thema Hart van de Heuvelrug dat inmiddels is getransformeerd in een provinciaal Agenda 2010 project. HUL heeft zich ook in dat opzicht bewezen en haar ontwikkelingsrol waar het gaat om maatschappelijk belangrijke ontwikkelingen goed ingevuld. Erkenning van deze rol in structurele zin ligt in de rede.” Spreker noemt deze conclusie enigszins voorbarig.

Voorts meent hij dat G.S. niet gemachtigd is om afspraken in het kader van artikel 6 te maken. Een en ander is voorbehouden aan P.S. of aan deze commissie. Prestatieafspraken mogen niet aan G.S. worden gedelegeerd.

Verder kan zijn fractie met voorliggend voorstel instemmen.

De fracties van de SP, SGP, ChristenUnie, VVD en GL steunen dit voorstel.

De LPF brengt onder voorbehoud een positief advies uit.

D66 kan zich met voorliggend voorstel verenigen maar plaatst wel een kritische kanttekening bij de leesbaarheid van de bedragen. Deze zijn niet inzichtelijk. Naar aanleiding van artikel 6 laat D66 weten dat P.S. de kaders moeten stellen, echter, niet waar het gaat om prestatiebeoordeling. Tijdens een bijeenkomst van D66 kwam naar voren dat agrariërs samenwerking met HUL op het gebied van het agrarisch natuurbeheer niet eenvoudig vinden. Graag wil hij daarop een reactie horen van de portefeuillehouder.

De heer Lokker zet uiteen dat P.S. kaders moeten gaan stellen en dat G.S. met organisaties prestatieafspraken gaan maken binnen de kaders die door P.S. zijn gesteld. Overigens is het niet de bedoeling van G.S. om iedere afzonderlijke prestatieafpraak aan de commissie voor te leggen. Hij betreurt de opmerking van D66 dat HUL een moeilijke samenwerkingspartner voor boeren zou zijn. De provincie heeft veel overleg met de natuurorganisaties, o.a. om het agrarisch natuurbeheer te stimuleren. Hij hoort juist dat HUL volop bereid is tot het inzetten van expertise, juist om het agrarisch natuurbeheer zo goed mogelijk te laten verlopen.

Gehoord de discussie, constateert de wnd. voorzitter dat voorliggend voorstel van G.S. als sterstuk aan P.S. kan worden gepresenteerd met de aantekening dat de machtiging aan GS – ingevolge art. 6 – tot het maken van nadere prestatieafspraken met Het Utrechts Landschap eerst aan de orde kan zijn, wanneer deze afspraken passen binnen de door de PS vastgestelde beleidskaders.

#### **10. Verordening schadebestrijding dieren provincie Utrecht 2004**

De wnd. voorzitter geeft het woord aan de inspreker, de heer G. van Hout.

De heer Van Hout reageert namens de Koninklijke Nederlandse Jagersvereniging en Faunabeheereenheid Utrecht aan de hand van een notitie op de verordening schadebestrijding dieren provincie Utrecht 2004 (de notitie is ter vergadering uitgereikt).

Op een vraag van de heer Ruijs, bevestigt de heer Van Hout dat hij o.a. voorstelt om de verordening vast te stellen tot 1 juli 2004 en de voortgang van de uitwerking van het denkproces opnieuw te agenderen in de commissievergadering R&G in juni 2004.

De heer Reerink laat weten dat zijn fractie met voorliggende tijdelijke verordening kan instemmen. Wel plaatst hij de volgende kanttekeningen.

Overleg is gevoerd met de FBE, echter, de natuurorganisaties zijn daar niet in vertegenwoordigd. Zijn fractie verzoekt die organisaties, bv. de Vogelbescherming Nederland, bij de evaluatie te betrekken. Voorts vraagt hij hoe er moet worden gehandeld, wanneer vrijstelling voor bepaalde plekken niet wenselijk is, terwijl het gebied wel onder de criteria valt. Wellicht dat ook dit punt in de evaluatie kan worden meegenomen.

De heer Ruijs laat weten dat zijn fractie met deze verordening kan instemmen. Hij steunt het voorstel om de werking van de tijdelijke verordening in juni 2004 te evalueren.

Mevrouw Jonkers wil terzake twee zaken onderscheiden: het verontrusten en het doden van dieren. Geen problemen heeft haar fractie met het verontrusten van dieren, zoals hier beschreven. Eerder heeft zij gemeld verheugd te zijn dat er geen ganzen en smienten in Utrecht worden afgeschoten. Echter, dat blijkt op een misverstand te berusten, aangezien die dieren wel worden afgeschoten.

De SP heeft verder grote bezwaren tegen het aanwijzen van diersoorten die op basis van een algemene verordening door elke grondgebruiker mogen worden gedood. Het doden van dieren is een dermate ingrijpende maatregel dat dit alleen met uiterste zorgvuldigheid en terughoudendheid zou mogen worden toegestaan. Het gebruik van artikel 65 van de Flora- en Faunawet, waarbij alle grondgebrui-

kers in feite bij voorbaat toestemming krijgen om deze ingrijpende maatregel toe te passen, is ongewenst en ook strijdig met de geest van de wet.

In de wet staat bescherming centraal en dient aan bepaalde voorwaarden te worden voldaan om inbreuk te kunnen maken op deze bescherming. Zo moet allereerst worden aangetoond dat er sprake is van belangrijke schade. Om aan te kunnen tonen dat door deze soorten belangrijke schade wordt aangericht, zijn officiële schadetaxaties nodig. In het verleden zijn echter zelden taxaties verricht met betrekking tot zwarte kraaien en ook voor spreeuwen ontbreken voldoende concrete schadecijfers. Door dit gebrek aan informatie is dus tot op heden niet aangetoond dat door deze beide soorten inderdaad belangrijke schade dreigt te worden aangericht. Dat betekent dus dat deze soorten in de eerste tijdelijke verordening van 2002 al ten onrechte zijn aangewezen om te worden gedood en dat deze situatie inmiddels niet is veranderd.

Daarnaast dient te worden vastgesteld dat minder ingrijpende maatregelen geen bevredigende oplossing bieden. Ook aan deze voorwaarde wordt niet voldaan. Door direct toestemming te geven het geweer te gebruiken, is de kans groot dat grondgebruikers helemaal geen moeite zullen doen de betreffende soorten eerst met de inzet van alternatieve middelen te verjagen of te weren. Zeker grondgebruikers met een jachtakte en grondgebruikers die voor de bestrijding van 'wildschade' de jacht hebben verpacht aan een jager zullen geen enkele moeite doen om alternatieve middelen in te zetten. Op deze manier wordt dus niet voldaan aan de uitgangspunten en de intenties van de wet. Er is geen enkele reden om via een dergelijke verordening aan grondgebruikers toestemming te verlenen spreeuwen en zwarte kraaien te doden. Op grond van deze verordening zou alleen toestemming kunnen worden gegeven om deze diersoorten opzettelijk te verontrusten. Op basis daarvan zijn grondgebruikers gerechtigd om alle mogelijke verjagende middelen in te zetten. Tegenwoordig zijn er allerlei moderne en geavanceerde middelen in de handel waarmee deze dieren wel degelijk op een effectieve manier kunnen worden verjaagd. Er is in het verleden door sommige fruittelers veel ervaring opgedaan om spreeuwen en kraaiachtigen te verjagen of te weren zonder gebruik te maken van het geweer. Daaruit is gebleken dat het vooral belangrijk is zoveel mogelijk verschillende middelen toe te passen en deze middelen ook regelmatig af te wisselen. Voor zaaizaad geldt dat er allerlei maatregelen kunnen worden getroffen, bijvoorbeeld om het zaad minder aantrekkelijk te maken of minder bereikbaar.

Alleen wanneer deze middelen op een actieve manier zijn toegepast en een grondgebruiker kan aantonen dat er desondanks toch nog belangrijke schade dreigt, dan zou eventueel kunnen worden overwogen aan deze grondgebruiker een ontheffing op grond van artikel 68 te verlenen voor meer ingrijpende maatregelen.

In dat geval zou natuurlijk ook moeten worden aangetoond dat de inzet van het geweer een significant beter verjagend effect heeft dan de inzet van alternatieve middelen. Dat is echter nog nooit aangetoond.

De provincie zou eventueel zelf kunnen bijdragen aan de beperking van de schade aan fruit door ervoor te zorgen dat er voor de vogels alternatieve voedselbronnen in de omgeving aanwezig zijn. Dat zou kunnen in de vorm van het bewust aanplanten of stimuleren van de aanplant van vruchtdragende bomen en struiken in het buitengebied.

De heer Bisschop kan zich vinden in de suggestie van de inspreker om deze verordening wel vast te stellen maar de regelgeving af te wachten en vervolgens na een half jaar over te gaan tot evaluatie. Overigens is het voor hem niet duidelijk of de commissie dit stuk ter kennisneming of ter besluitvorming heeft ontvangen.

De heer De Heer laat weten dat zijn fractie dit voorstel onderschrijft. De verordening geeft blijk van een goed evenwicht tussen grondgebruikers, jagers en natuurbeschermers. Zijn fractie wil t.z.t. duidelijke keuzes maken op grond van getallen.



De heer Kloppenborg vindt voorliggend voorstel beperkt in zijn doelstelling voor wat betreft het doden van dieren. Zo mist hij de mogelijkheden van alternatieve vormen van bestrijding. Ook mist hij een compleet pakket van schadevoorkoming. In die zin noemt hij dit voorstel te summier. Ook hij heeft geconstateerd dat de natuurbeschermende organisaties in het gevoerde overleg ontbraken. Zijn fracties is voorts in afwachting van een algemeen Fauna Beheerplan.

D66 adviseert positief over dit voorstel en wil eveneens de suggestie van de inspreker overnemen en onderschrijft het standpunt van de PvdA en GL dat de natuurbeschermende organisaties bij het overleg moeten worden betrokken. Vragen heeft spreker over artikel 2.2, met name over de termijn die daar wordt voorgeschreven .

De heer Swane laat weten dat het betoog van de inspreker zijn fractie zeer aansprak. Hij ziet uit naar het vervolg van de discussie in juni 2004. Overigens behoeft de verordening volgens zijn fractie niet te worden uitgebreid.

De heer Lokker zet uiteen dat getracht wordt het spanningsveld tussen het economische belang en de bescherming van dieren middels een wet te regelen. Utrecht beschikt over een FBE en deze doet goed werk. De natuurorganisaties zijn daar breed in vertegenwoordigd.

De heer Reerink ziet dit toch anders. De natuurorganisaties participeren in de FBE primair als grondbeheerder en als grondeigenaar maar niet als faunabeheerder.

De heer Lokker deelt de visie van de heer Reerink niet. Hij is ervan overtuigd dat de natuurorganisaties, die in de FBE vertegenwoordigd zijn, daar ook adequaat de flora- en faunabelangen behartigen. Voorts laat hij weten dat de provincie terughoudend omgaat met het vrijstellingsbeleid. Vrijstelling is alleen mogelijk in gebieden waar is aangetoond dat bescherming van soorten nodig is. Voor al het overige moeten er ontheffingen worden aangevraagd. Hij realiseert zich dat dit de bureaucratie in de hand werkt, anderzijds wordt daarmee wel een zorgvuldige werkwijze bevorderd.

Het verjagen van dieren is een onderdeel van de bestrijding.

G.S. zijn zeker bereid om de verordening te gaan evalueren en zullen zich zeker beraden over suggesties van de commissie om de verordening beter te laten functioneren.

Hij vertrouwt erop dat grondgebruikers zorgvuldig omgaan met het recht om dieren te doden. Zijn ervaring is dat bevoegde jagers zich zeer verantwoordelijk gedragen. Hij heeft daar groot vertrouwen in. Overigens zijn er dienaangaande diverse controlerende organisaties.

De SP heeft een suggestie gedaan betreffende het zaaien en een alternatief genoemd voor fruitbomen. Hij kan dit nu niet beoordelen maar zal dit toetsen. T.z.t. zal hij deze vraag beantwoorden.

De heer Swane stelt voor de voorliggende verordening op 31 december 2004 te laten expireren.

De heer Lokker vindt het zinvol om de verordening over een half jaar te gaan evalueren. De heer Swane laat weten de eerder gemaakt opmerking over de expiratedatum t.z.t. bij de evaluatie te zullen betrekken.

De heer Reerink is van oordeel dat de positie van Natuurmonumenten als grondbeheerder toch een wat andere invalshoek aan deze discussie geeft. Bij het ontwikkelen van beleid, moeten de natuurorganisaties de kans krijgen hun visie mee te geven. Hij begrijpt dat de VVD voorstander is van minder regels. De wetgever maakt onderscheid tussen provinciale en rijksoverheid taken. Wanneer een algehele vrijstelling wordt overwogen, dan moet dat z.i. maar aan het rijk worden overgelaten. Zijn fractie is geen voorstander van een nieuwe verordening. Met deze verordening kan men aan de slag, deze kan na een half jaar worden geëvalueerd en vervolgens waar nodig worden bijgesteld.

De heer Lokker laat weten dat de Vogelbescherming in het verleden zeker van zich heeft laten horen. Overigens heeft de FBE de mogelijkheid om zelf ook advies aan de Vogelbescherming te vragen.

De PvdA laat weten dat daarvan geen sprake is geweest.

De heer Lokker blijft erbij dat de natuurorganisaties, die in de FBE vertegenwoordigd zijn, rekening houden met de fauna in hun gebied.

De SP laat weten dat, naast de Vogelbescherming, ook de faunabescherming bij het overleg moet worden betrokken.

De heer Kloppenborg vraagt wanneer de Flora- en Faunawet in deze commissie aan de orde wordt gesteld. Overigens is hij het eens met de SP om de Vogel- en Faunabescherming bij het overleg te betrekken.

De heer Swane vindt de opmerking van de PvdA over Natuurmonumenten curieus.

De heer Reerink merkt op dat de provincie verantwoordelijkheid krijgt van de wetgever, o.a. kan de provincie zich door natuurorganisaties laten adviseren. Dat is een andere discussie dan de discussie die in FBE-verband wordt gevoerd.

De heer Swane kan zich niet voorstellen dat het oordeel en de uitstraling van Natuurmonumenten wisselt, al naargelang het gremium waarin ze zitting hebben. Hij noemt het een goede zaak dat taken naar de provincies zijn gedelegeerd. Zijn fractie streeft naar meer vrijstelling. Hij wil deze verordening in deze commissie opnieuw aan de orde stellen, wanneer de FBE een evaluatienotitie aan de commissie heeft voorgelegd.

De heer Lokker vindt het van het grootste belang dat de verordening gaat werken. T.z.t. zal worden geëvalueerd of de verordening naar wens functioneert. Discussie over de samenstelling van de FBE acht hij niet opportuun.

Gehoord de discussie, constateert de wnd. voorzitter dat voorliggend voorstel als sterstuk aan P.S. zal worden gepresenteerd. De SP-fractie vraagt aantekening tegen het voorstel. De Werking van de verordening wordt medio 2004 geëvalueerd mede aan de hand van de dan beschikbare gegevens en de gewijzigde wetgeving. Ook de fauna- en vogelbescherming zal bij de evaluatie worden betrokken.

## **11. Financiering urgentieprogramma Reconstructie 2004**

De commissie W&M is uitgenodigd om de behandeling van dit agendapunt bij te wonen.

De heer Damen laat weten dat zijn fractie verheugd is dat er na zoveel jaar een urgentieprogramma wordt gekoppeld aan het Reconstructieplan. Wel constateert hij dat de landbouw er, in relatie tot de EHS, bekaaid af komt. Er is z.i. ook behoefte aan een urgentieprogramma voor de landbouw. Graag wil hij weten hoe zeker de financiële bijdrage van het rijk is. Hij heeft begrepen dat het Ministerie van LNV de EHS er buiten wil houden. Graag hoort hij daarover een toelichting.

Naar aanleiding van pag. 3, flankerend beleid EHS, vraagt hij of aankoop van gronden alleen bedoeld is voor ontsnippering.

De heer De Vries laat weten dat zijn fractie positief adviseert over voorliggend voorstel. Ook zijn fractie wil weten hoe hard de financiële toezegging is van het rijk.

GL spreekt waardering uit voor het feit dat men nu aan de gang kan gaan. GL sluit zich aan bij de vragen die gesteld zijn over de financiën en over de EHS.

De fracties van de SGP en CU steunen dit voorstel van G.S.

Wel vraagt de SGP of gemeenten verantwoordelijk worden voor verhoging van de wettelijk norm voor wat betreft de sanering van riooloverstorten; komt het grootste deel van de kosten voor rekening van gemeenten of blijft de huidige verdeelsleutel van kracht?

Het CDA en de SP steunen voorliggend voorstel.

Mevrouw Kramer vraagt of het gebiedsproject De Gelderse Vallei in het urgentieprogramma kan worden ingepast. Voorts signaleert zij dat de Lunterse Beek niet overal in de projectentabel terugkomt. Graag wil zij weten in hoeverre geel en wit met elkaar sporen.

De heer Lokker heeft begrip voor de opmerking van de VVD dat de landbouw er bekaaid af komt. Dat is het gevolg van het feit dat er geen harde projecten voorhanden zijn. De financiële bijdrage van de rijksoverheid is een hard gegeven. Echter, wanneer er geen goede projecten worden ontwikkeld, dan wordt er door het rijk geen geld beschikbaar gesteld.

Overigens stelt de provincie zich ten aanzien van de selectie van de projecten niet te kieskeurig op, mits deze aan de criteria voldoen.

Uiteraard kunnen de urgentievoorstellen in het reconstructieplan worden ingepast. Met het ministerie wordt overlegd over de EHS, met name over de vraag in hoeverre de € 700 miljoen voor de EHS hard is of niet. Het ministerie heeft verzekerd dat er ook na 2007 geld beschikbaar komt.

Spreeker zegt de commissie toe dat steeds opnieuw zal worden getoetst of de belangen van landbouw en natuur voldoende naar voren komen.

Overigens zijn nu ook gemeenten en waterschappen aan zet. Er ligt hier een gedeelde verantwoordelijkheid, ook voor wat betreft de inzet van financiën.

De wnd. voorzitter constateert dat de commissie positief over dit voorstel adviseert.

## **12. Presentatie integrale zonering reconstructieplan**

De commissie W&M is uitgenodigd om de behandeling van dit agendapunt bij te wonen.

De heer H. Manschot houdt aan de hand van sheets een uitvoerige presentatie over de integrale zonering van het reconstructieplan. Bijlage 6.

Naar aanleiding van vragen van commissieleden, komt o.a. het volgende naar voren:

- Het reconstructieplan is integraal van opzet en past in de kaders van andere beleidsplannen. Tegenstrijdigheid met bv. het BMP mag niet ontstaan.
- De Langbroekerwetering bevindt zich voor de helft in het reconstructiegebied.
- Richting ministerie LNV moeten concrete voorbeelden worden aangedragen, om het proces te kunnen versnellen.
- Kwantitatieve compensatie voor 55 ha. natuur in de provincie Utrecht lijkt op voorhand niet nodig.
- Er ontstaat een spanningsveld tussen de bevroering/samenvoeging van bouwblokken en de extensivering van de veehouderij.

### ***TER KENNISNEMING***

## **13. Procedurevoorstel reconstructieplan**

## **14. Bestuursovereenkomst reconstructie**

## **15. Conceptantwoord aan werkgroep Langbroekerwetering e.o.**

## **16. Conceptbrief aan Benistant & Van Breugel**

## **17. Verdeelvoorstel opplussen van woningen 2003**

### **18. Verzonden brieven**

- Brief aan de landinrichtingscommissie van de RAK Kromme Rijn
- Brief aan VOF De Roos
- Brief aan GS inzake VOF De Roos.

## **19. Communicatie Streekplan 2005-2015**

### **20. Sluiting**

Niets meer aan de orde zijnde, sluit de wnd. voorzitter de vergadering om 23.45 uur.